

Γυρίζει, κάθε μέρα
 Ἐς τὴν μέσσην τὸν αἰθέρα.
 Κ' ἢ γῆι γελᾷ ὀμπρός του,
 Καὶ χαίρεται τὸ φῶς του,
 Καὶ πάντοτε προβάλλει
 Τ' ἀμίμητά της κάλλη.

Οἱ κάμποι πρασινίζουν,
 Οἱ κῆποι λουλουδίζουν.
 Κ' εἰς τ' ἄνθη τοὺς ὁ Ἔρως
 Πετᾷ ἕκαστε μέρος.
 Ἀγάπη μ', τί ἀργοῦμεν
 Ἐς τοὺς κήπους νὰ ἐμβοῦμεν,
 Τὸν ἔρωτα νὰ αὐροῦμεν,
 Μαζὶ του νὰ χαροῦμεν;

~~~~~

17. Ἐς τὸν κῆπον τῶν χαρίτων
 Ὁ ἔρωτάς μας ἦτον,
 Κ' ἐγὼ, κ' ἐκεῖν' ἡ νέα,
 Ἡ δεῖνα, ἡ ὠραία,
 Κι ὁ βάχχος μας μαζὶ.
 Κ' ἐκεῖ φιλεύουμάσθεν,
 Καὶ κατεφραίνομάσθεν,